

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 5. februar 2014

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Ansvarlig: riwa
Sagsnr. 2014 - 43

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgsbrev af 2. januar 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 115 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF)

Spørgsmål nr. 115:

"Ministeren bedes redegøre for, hvornår ministeren mener, det er acceptabelt at splitte søskende ad i anbringelsessager?"

Svar:

Børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet, skal gives mest muligt tryk, omsorg og kontinuitet i opvæksten. Det altovervejende udgangspunkt i lovgivningen er derfor, at de skal have mulighed for at bevare kontakten til deres familie og netværk, herunder søskende. Samvær med den biologiske familie er vigtigt, fordi familien udgør en væsentlig del af børns netværk, også når de vokser op, bliver voksne og skal klare sig selv.

Inden der træffes afgørelse om en eventuel anbringelse, er det vigtigt, at sagen er tilstrækkelig oplyst og barnets behov klarlagt. Der skal som fastsat i servicelovens § 50 gennemføres en børnefaglig undersøgelse, der belyser ressourcer og problemer hos barnet, familien og netværket. Som led i undersøgelsen skal der finde en samtale sted med barnet eller den unge. Dette kan kun undlades, hvis barnets eller den unges modenhed eller sagens karakter taler afgørende imod at gennemføre en samtale. Hvor det er tilfældet, skal barnets eller den unges synspunkter søges tilvejebragt på anden vis. Endelig skal der udarbejdes en handleplan for anbringelsen.

Det er kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse om valg af anbringelsessted. Af servicelovens § 68 b, stk. 3, fremgår det, at søskende, der er anbragt uden for hjemmet, skal anbringes samme sted, medmindre børnenes behov eller andre væsentlig forhold taler imod dette.

Det vil altid være en konkret afvejning af barnets behov, som afgør, hvornår det er acceptabelt at splitte søskende ad i anbringelsessager. Det kan for eksempel være tilfældet, hvis to søskende har meget forskellige støttebehov, og den indsats, der er brug for, derfor ikke kan tilbydes på samme anbringelsessted.

I konkrete sager kan forældremyndighedsindehaver eller anbragte børn og unge over 12 år klage til Ankestyrelsen over kommunens valg eller ændring af anbringelsessted. Ankestyrelsen kan efterprøve kommunens afgørelse.

Manu Sareen

/ Lise Stidsen Vandahl